

I

(Informacja)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Landesgericht Innsbruck wydanego dnia 26 maja 2004 r. w sprawie Rosmarie Kapferer przeciwko Schlank & Schick Sp. z o.o.

(Sprawa C-234/04)

(2004/C 251/01)

Dnia 3 czerwca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Landesgericht Innsbruck wydanego dnia 26 maja 2004 r. w sprawie Rosmarie Kapferer przeciwko Schlank & Schick Sp. z o.o. Landesgericht Innsbruck zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

A) Co do decyzji sądu pierwszej instancji w sprawie właściwości:

1) Czy wykładnia zasady współpracy zawarta w art. 10 WE powinna być dokonana w ten sposób, że zgodnie z wymogami określonymi w wyroku Trybunału w sprawie Kühne & Heitz, sąd krajowy jest zobowiązany do zbadania i uchylenia prawomocnego orzeczenia sądowego, z którego wynikać może naruszenie prawa wspólnotowego? Czy w porównaniu do decyzji administracyjnych, istnieją dalsze wymogi dla zbadania i uchylenia orzeczeń sądowych?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy termin przewidziany w art. 534 Zivilprozeßordnung (austriacki kodeks postępowania cywilnego) na uchylenie naruszającego przepisy wspólnotowe orzeczenia sądowego jest zgodny z zasadą pełnej efektywności prawa wspólnotowego?

3) Dodatkowo w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy brak krajowej (względnie miejscowej) jurysdykcji niekonwalidowany zgodnie z art. 24 (!) rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych stanowi naruszenie prawa wspólnotowego, które – przy uwzględnieniu wymienionych zasad – może podważyć moc prawną orzeczenia sądowego?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

4) Czy sąd odwoławczy zobowiązany jest do zbadania kwestii krajowej (względnie miejscowej) jurysdykcji sądu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, jeśli orzeczenie co do właściwości wydane przez sąd pierwszej instancji jest już prawomocne, ale nie jest takim jeszcze orzeczenie co do istoty sporu? A jeśli tak, to czy to badanie powinno mieć miejsce z urzędu, czy też tylko na wniosek strony?

B) Co do właściwości sądu konsumenckiego w znaczeniu art. 15, ust. 1, lit c) rozporządzenia nr 44/2001:

1) Czy wprowadzające w błąd przyrzeczenie wygranej, stanowiące powód i zachętę do zawarcia umowy, pozostaje w wystarczająco bliskim związku z zamierzonym zawarciem umowy konsumenckiej, aby sąd konsumencki wskazany w art. 15, ust. 1, lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 był właściwy dla dochodzenia wynikających z tego tytułu roszczeń?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

2) Czy sąd konsumencki jest właściwy dla dochodzenia roszczeń wynikającego ze przedumownego stosunku zobowiązaniowego i czy wprowadzające w błąd przyrzeczenie wygranej, stanowiące zachętę do zawarcia umowy, pozostaje w wystarczająco bliskim związku z powstałym w jej rezultacie przedumownym stosunkiem zobowiązaniowym, aby także w tym przypadku właściwy był sąd konsumencki?

3) Czy sąd konsumencki właściwy jest tylko wtedy gdy, jeśli spełnione są warunki ustalone przez przedsiębiorcę dla uczestnictwa w loterii promocyjnej, także w przypadku, gdy warunki te nie wyczerpują przesłanek dla dochodzenia roszczenia materialnego zgodnie z art 5j Konsumentenschutzgesetz (austriacka ustawa w sprawie ochrony konsumentów)?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i drugie:

- 4) Czy sąd konsumencki jest właściwy dla specjalnie uregulowanego ustawowo umownego roszczenia o spełnienie świadczenia sui generis, względnie dla fikcyjnego i wynikającego ze stosunku podobnego umowie roszczenia o spełnienie świadczenia sui generis, które powstaje wskutek przyrzeczenia wygranej przez przedsiębiorcę i żądania tejsze przez konsumenta?

(¹) Dz.U. L 46 z 2001, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgerichtshof z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie EMAG Handel Eder OHG przeciwko Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Sprawa C-245/04)

(2004/C 251/02)

Dnia 10 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgerichtshof (Trybunał Administracyjny, Austria) wydanego dnia 26 maja 2004 r., w sprawie EMAG Handel Eder OHG przeciwko Finanzlandesdirektion für Kärnten (Krajowa Dyrekcja Finansowa dla Karyntii). Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 8 ust. 1 lit. a) pierwsze zdanie szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG (¹) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że miejsce rozpoczęcia wysyłki lub transportu jest decydujące także wtedy, gdy kilku przedsiębiorców zawiera transakcję dostawy tego samego przedmiotu i te transakcje są realizowane w drodze pojedynczego przemieszczenia towarów?
2. Czy kilka dostaw można uznać za wewnątrzspółnotowe dostawy zwolnione od podatku w przypadku, gdy kilku przedsiębiorców zawiera transakcję dostawy tego samego przedmiotu i te transakcje są realizowane w drodze pojedynczego przemieszczenia towarów?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy miejscem rozpoczęcia drugiej dostawy jest faktyczne miejsce nadania przedmiotu czy też miejsce, w którym kończy się pierwsza dostawa?
4. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytania 1, 2 i 3 ma znaczenie, komu przysługuje prawo do rozporządzania przedmiotem w trakcie przemieszczania towarów?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgerichtshof z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie 1) Turn- und Sportunion Waldburg przeciwko Finanzlandesdirektion für Oberösterreich oraz 2) Edith Barris przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol

(Sprawa C-246/04)

(2004/C 251/03)

Dnia 10 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Verwaltungsgerichtshof (Trybunał Administracyjny, Austria) wydanego dnia 26 maja 2004 r., w sprawie 1) Turn- und Sportunion Waldburg przeciwko Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Krajowa Dyrekcja Finansowa dla Górnej Austrii) oraz 2) Edith Barris przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol (Krajowa Dyrekcja Finansowa dla Tyrolu). Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy prawo wyboru przysługujące Państwu Członkowskiemu zgodnie z art. 13 pkt C szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG (¹) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwanej dalej: „dyrektywą”) do przyznania podatnikom wyboru w kwestii opodatkowania wynajmu nieruchomości - mimo zwolnienia od podatku przewidzianego w art. 13 pkt B lit. b) dyrektywy - może być wykonywane tylko jednolicie czy też Państwo Członkowskie może zróżnicować to prawo w zależności od rodzaju obrotów lub kategorii podatników?
2. Czy art. 13 pkt B lit. b) w zw. z pkt C lit. a) dyrektywy zezwala Państwowi Członkowskiemu na regulację taką jak przewidziana § 6 ust. 1 pkt 14 Umsatzsteuergesetz 1994 (ustawa o podatku obrotowym z 1994 r., zwana dalej: „UStG 1994”) w zw. z § 6 ust. 1 pkt 16 UStG 1994, zgodnie z którą możliwość wyboru opodatkowania obrotów z tytułu wynajmu i wydzierżawienia zostaje ograniczona w ten sposób, iż stowarzyszenia sportowe użyteczności publicznej są pozbawione takiej możliwości wyboru?
3. Czy art. 13 pkt B lit. b) w zw. z pkt C lit. a) dyrektywy zezwala Państwowi Członkowskiemu na regulację taką jak przewidziana § 2 ust. 5 pkt 2 UStG 1994 w zw. z § 1 ust. 2 pkt 1 Liebhabereiverordnung (rozporządzenie o działalności nie prowadzonej w celach zarobkowych) w wersji ogłoszonej w BGBl nr 33/1993 (Bundesgesetzblatt, austriacki Federalny Dziennik Ustaw), zgodnie z którą możliwość wyboru opodatkowania obrotów z tytułu wynajmu nie istnieje, jeżeli wynajem nie prowadzi w przewidywalnym okresie do osiągnięcia zysków lub nadwyżki sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania oraz dotyczy budynku nadającego się do użytku jako prywatny lokal mieszkalny?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.